

HEKSENHUSSEL

Sibéal Ponder

Geïllustreerd door
Laura Ellen Anderson

Uitgeverij Memphis Belle

De Keteleilanden

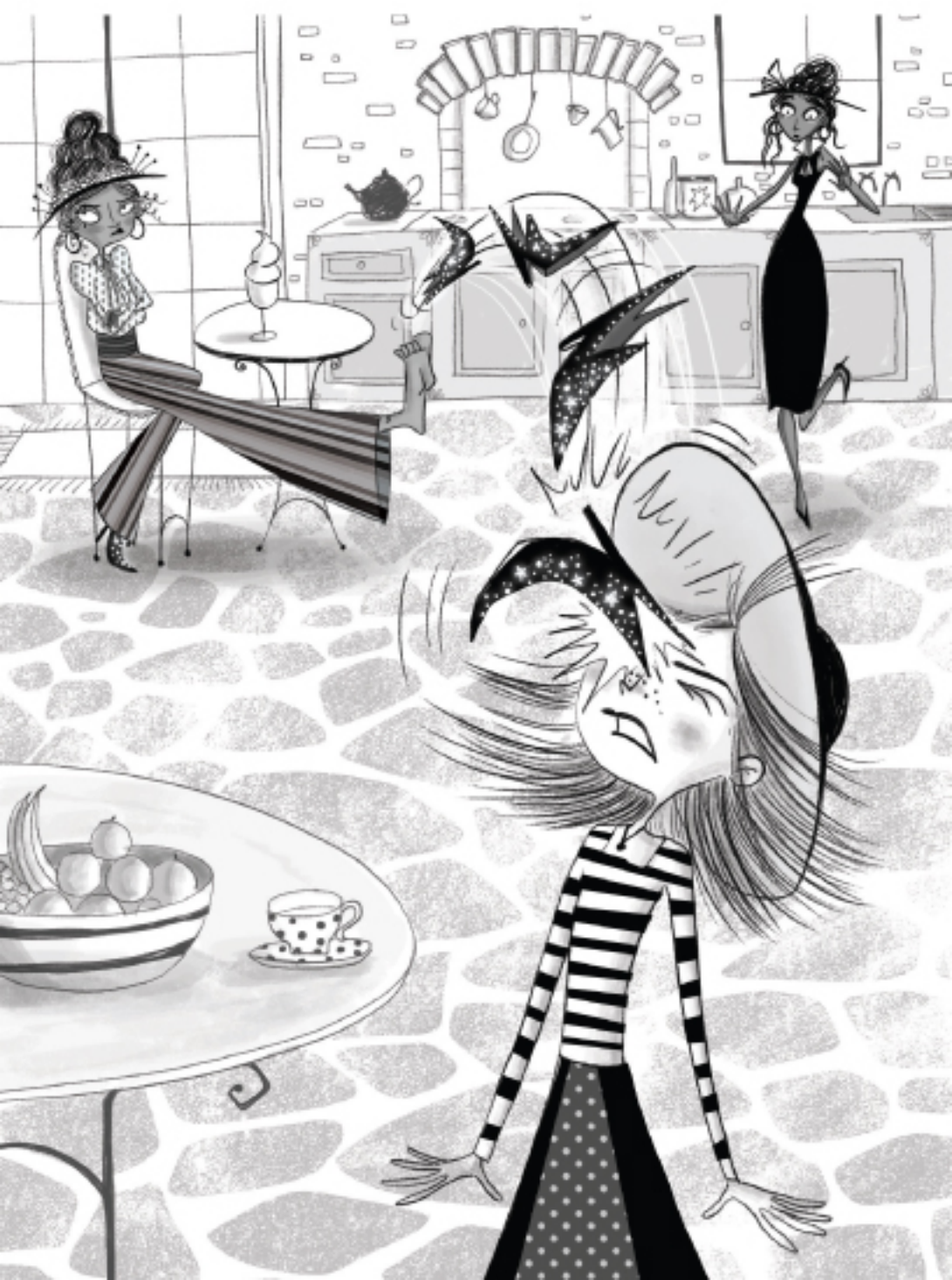
‘Ik haat het hier!’ gilte Fluwellonia en trapte wild om zich heen. Een van haar glitterschoenen vloog door de kamer en raakte Kathinka vol in haar gezicht.

‘Au,’ kreunde Kathinka.

Het was niet de eerste keer dat er een glitterschoen door de kamer vloog. Ze waren nu twee weken op de Keteleilanden en zo nu en dan slingerde Fluwellonia uit nijd en verveling haar mooie schoenen in het rond.

Elke zomer ging de familie Deksel op vakantie naar de Keteleilanden. Vroeger werden hier ketels gemaakt in grote fabrieken, maar sinds de heksen geen ketels meer gebruikten, waren de fabrieken gesloten.

Mevrouw Deksel had de grootste fabriek, Kronkel Ketels,

gekocht. De ketels van Kronkel waren de beste. Je kon ze herkennen aan het gekronkelde handvat. Sommige heksen klaagden dat ze hierdoor de ketel niet goed vast konden houden en daardoor hun hete toverdrankjes morsten en hun voeten brandden. Maar Sarah Slok, de eigenaresse van de fabriek, vond dat ze niet zo moesten zeuren.

Toen Kronkel Ketels werd gesloten, maakte mevrouw Deksel er een fantastisch zomerhuis van. Het prachtige huis stond natuurlijk in *HEKZIA Magazine* en al snel wilden andere heksen ook een zomerhuis op de Keteleilanden.

Het troebele water rondom de eilanden werd schoongemaakt en op het Sudderstrand kwamen vakantiehuisjes en leuke restaurantjes en bars. De familie Deksel en de andere heksen uit Ritzburg kwamen bij de *Heksen Hut*. In de *Harrewar Bar* zaten de gemene heksen en de families uit Pareleijn Piek.

Kathinka en Fluwellonia waren op hun eerste dag de *Harrewar Bar* binnengelopen en zagen daar heksen dansen en zingen. Ze zongen het bekende, boosaardige liedje van de *Zilver Ratten*: 'Ik tover je het liefste weg.'

'Pfff, ken je die band?' vroeg Fluwellonia. 'Ze zijn echt zo super suf.' Ze liet Kathinka een foto zien: drie heksen in

tutu-rokjes met grote zwarte laarzen eronder. Vanuit hun hoeden staken kleine rattenoortjes en ze hadden hun gezichten zilver geschminkt.

'Trouwens, het is de favoriete band van Agaatje Hoef,' zei Fluwellonia smalend. Kathinka schoot in de lach.

De *Heksen Hut* was veel en veel leuker. Daar kon je tenminste ook Bubbelbuks krijgen.

En daar vloog weer een glitterschoen door de kamer en raakte Kathinka hard op haar knie.

'Oh Kathinka, gaat het wel?' vroeg mevrouw Deksel bezorgd.

'Ik heb haar al zeven keer geraakt in de afgelopen twee dagen. Per ongeluk hoor!' zei Fluwellonia.

'Negen keer ... toevallig,' gromde Kathinka.

Fluwellonia haalde haar schouders op. 'Ach, je kan wel tegen een stootje.'

'Fluwellonia,' zei mevrouw Deksel streng, 'je gedraagt je als een verwend heksennest!'

'Laat me dan naar huis gaan!' riep ze wanhopig.

Iedereen wist dat Fluwellonia een hekel had aan de Keteleilanden. In *HEKZIA Magazine* had namelijk eens een artikel gestaan over haar ik-wil-hier-helemaal-niet-zijn-acties:

ze had bijvoorbeeld een keer tienduizend katten op het Sudderstrand laten bezorgen en al rennend over het strand had ze geschreeuwd: 'Weg! Maak dat je wegkomt! Er is een kattenplaag hier!'

Om iedereen te irriteren, had ze ook een keer de oude heks met haar houten kar vol smerige hoeden betaald om haar schreeuwend over het strand te laten lopen: 'Echte heksehoede die uit de buize benne kome valle! Echte heksehoede die uit de buize benne kome valle!'

Ze had zelfs geprobeerd om het gebruik van ketels weer hip te maken, zodat de heksen allemaal weer een ketel wilde hebben. Ze hoopte dat dan de fabrieken weer open zouden gaan.

Maar al haar bedenksels waren mislukt. En zeker die met de kattenplaag. Heksen zijn natuurlijk dol op katten!

Kathinka vond het juist fantastisch op de Keteleilanden. Er waren zoveel leuke dingen te doen, zoals snorkelen bijvoorbeeld. Kathinka lag urenlang in het water om alle onderwatergrotten en -paadjes te bekijken. Het gekke was dat er niet één vis te zien was. Er waren wel heel veel kikkers in prachtige outfits: er was er eentje met een rokje aan, eentje met een hoedendoosje op haar hoofd en ze zag een kikker die verkleed was als vis. Hij liep

gearmd met een kikker die eruitzag als een zeemeermin.

Mevrouw Deksels vertelde Fluwellonia dat alle vissen naar de noordkant van Gootstede waren verhuisd, omdat ze zich doodschaamden voor die vreemd uitgedoste kikkers.

'Alsjeblieft, gaan we naar huis? Ik wil naar *Bubbelbuks*,' zeurde Fluwellonia.

Mevrouw Deksels schudde haar hoofd. 'Je kunt *Bubbelbuks* drinken in de *Heksen Hut*. En hou nu eens op met dat gezeur!'

Wat ze alle drie niet wisten, was dat er in de ketel-brievenbus buiten een brief was bezorgd met daarin een erg belangrijke reden om WEL naar huis te gaan ...

